

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Tilskud til lægemidler).

(Afgivet af socialudvalget den 21. marts 1973).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder og herunder haft samråd med indenrigsministeren og socialministeren. Socialministeren har tillige besvaret en række af udvalget skriftligt stillede spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlig og mundtlig henvendelse fra MEDIF (Medicinimportørforeningen). Foreningen har protesteret mod den — herunder tidsmæssige — procedure, som er fulgt i forbindelse med udarbejdelse af medicintilskudslisterne, idet en række præparater efter foreningens opfattelse vilkårligt er blevet udelukket fra tilskud, fordi deres pris er blevet anset for særlig høj i forhold til kemisk identiske eller analoge præparater. Foreningen forudser, at der i den kommende tid vil fremkomme alvorlige indvendinger fra såvel dansk som udenlandsk side — måske under henvisning til Danmarks EF-forpligtelser.

Med hensyn til Danmarks EF-forpligtelse bemærkes, at udvalget fra socialministeren har modtaget en redegørelse for EF-samarbejdet om lægemidler. Det fremgår heraf, at det i 1965 vedtagne direktiv om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter endnu kun efterleves i Belgien. Det fremgår endvidere af redegørelsen, at den foreslåede ordning ikke vil være i strid med regler og principper inden for EF under forudsætning af, at udelukkelse fra tilskud sker af pris- eller kvalitetsmæssige grunde og ikke på grund af handelsmæssige forhold eller på grund af diskriminering på national basis.

I anledning af foreningens øvrige argumentation bemærkes, at udvalget har overvejet en tilskudsmodel, hvorefter der ydes tilskud på 50 pct. af en stipuleret pris uden

mulighed for tilskud til den del af prisen, som overstiger den stipulerede.

Spørgsmålet har været drøftet under et samråd, hvorunder det blev oplyst, at en sådan ordning ikke vil kunne gennemføres inden for den til rådighed værende tid. Det blev endvidere oplyst, at en sådan ordning har været nævnt i det udvalg, der har udklaret de analoge præparater. Udvalget har imidlertid afvist tanken, da det ikke ansås for hensigtsmæssigt for læger og apoteker at skulle arbejde med forskellige tilskud for præparater inden for de i øvrigt gældende tilskudsgrupperinger.

Udvalget har drøftet en ordning, som kendes i andre nordiske lande, hvorefter visse præparater er gratis, når de ordineres til bestemte sygdomme (diagnoser). Ministeren har oplyst, at der i disse lande ikke findes lister i øvrigt over tilskudsberettigede præparater, og at det ikke vil være administrativt muligt at arbejde både med en diagnoseliste med tilknyttede præparater, der ydes gratis, og med to tilskudslistes med to forskellige tilskudsprocenter. Alene ajourføring af disse lister og placeringen af præparaterne på disse ville medføre uforholdsmæssigt arbejde.

Under samrådet med ministrene er endvidere blevet drøftet, om det må anses for forsvarligt at gennemføre den foreslåede nyordning med så kort ikrafttrædelsesfrist under hensyn til ordningens betydelige afvigelser fra den hidtil gældende. Ministrene har under samrådet udtalt, at ikrafttræden på det tilsigtede tidspunkt er forsvarlig, således som det også fremgår af indenrigsministerens skrivelse af 21. marts 1973, som optrykkes som bilag.